

Uzasadnienie

Zarządzenie stanowi wykonanie upoważnienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie zawartego w art. 13 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody i sporządza się go w celu:

1) uregulowania stanu prawnego rezerwatu. Rezerwat został uznany zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 2 listopada 1994 r. w sprawie uznania za rezerwaty przyrody (M.P. poz. 496). Zarządzenie to, jako akt prawny wydany na podstawie art. 23 ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. poz. 492, z póź. zm.), przed dniem 02.02.2001 r., utraciło moc obowiązującą. Utrata mocy aktów prawnych wydanych przed ww. datą wynika ze zmian wprowadzonych ustawą z dnia 7 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. z 2001 r. poz. 21). Zgodnie z przepisem art. 11 przywołanej ustawy, przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody, zachowują moc do czasu wejścia w życie aktów wykonawczych wydanych na podstawie upoważnień ustawowych w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie w jakim nie są z nią sprzeczne, jednak nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie. Przy takiej konstrukcji prawa akty te zachowały moc obowiązującą co najwyżej do dnia 02.08.2002 r. Wskazać przy tym należy również to, że stan ten nie oznacza likwidacji rezerwatu, gdyż kolejne ustawy o ochronie przyrody oraz akty wykonawcze do tych ustaw podtrzymały jego byt. Ponadto, w dniu 17 października 1997 r. wprowadzono w życie ustawę zasadniczą Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 241 ust. 6 Konstytucji stanowi, że w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie Konstytucji, Rada Ministrów miała ustalić, które z uchwał Rady Ministrów oraz zarządzeń ministrów lub innych organów administracji rządowej, podjęte lub wydane przed wejściem w życie Konstytucji wymagają, stosownie do art. 87 ust. 1 i art. 92 Konstytucji, zastąpienia ich przez rozporządzenia. Konstytucja zobowiązała równolegle Radę Ministrów do przedstawienia sporządzonego projektu Sejmowi. Rada Ministrów nie ustaliła, które zarządzenia ministrów wymagają zastąpienia przez rozporządzenia. Ani Konstytucja, ani inny przepis prawny nie określiły, aby tego rodzaju zarządzenia straciły moc prawną po upływie 2 lat od wejścia w życie Konstytucji. Stosownie jednak do art. 93 ust. 2 Konstytucji zarządzenia te, a więc i zarządzenia w sprawie uznania za rezerwat przyrody wydane na podstawie ustawy z dnia 16 października 1991 r., stały się zarządzeniami wewnętrznymi. Ponadto wprowadzony art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody przepis z jednej strony zachował dla rezerwatu statut formy ochrony przyrody, czyniąc go rezerwatem

przyrody w rozumieniu art. 1 pkt 20 lit. b tej ustawy, z drugiej zaś strony nałożył na wojewodów obowiązek ogłoszenia w dzienniku urzędowym województwa wykazu rezerwatów przyrody położonych na terenie województwa, a utworzonych przed 31 grudnia 1998 r. Wojewoda Mazowiecki wypełniając ten obowiązek ogłosił taki wykaz Rozporządzeniem Nr 274 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie ogłoszenia wykazu rezerwatów przyrody zlokalizowanych na terenie województwa mazowieckiego i utworzonych do dnia 31 grudnia 1998 r., w którym rezerwat został uwzględniony. Kolejne przedłużenie funkcjonowania rezerwatu stanowi przepis art. 153 ustawy o ochronie przyrody z 2004 r., zgodnie z którym, wymienione w nim formy ochrony przyrody utworzone przed dniem wejścia w życie cyt. ustawy, w tym rezerваты przyrody, stają się formami ochrony przyrody w rozumieniu tej ustawy. Powyższe pozwala stwierdzić, że przedmiotowy akt prawny utracił swoją moc obowiązującą, nie oznacza to jednak likwidacji samego rezerwatu, będącego w rozumieniu ustawy o ochronie przyrody formą ochrony przyrody. Wskazać w tym miejscu należy również, że zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody utworzenie lub powiększenie rezerwatu, jest celem publicznym w rozumieniu ustawy o gospodarce nieruchomościami. Sam fakt istnienia rezerwatu (cel publiczny) wywołuje konsekwencje natury prawnej, tj. wprowadzenie poprzez art. 15 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody szeregu obostrzeń w sposobie jego użytkowania, skierowanych do każdego podmiotu. Ustawowe ograniczenie sposobu użytkowania gruntów stanowiących rezerwat wywołuje skutki *erga omnes*, określające także sposób wykonywania przysługującego właścicielowi prawa własności, tworząc w ten sposób dla niego *sui generis* służebność gruntową. Tak zdefiniowane prawo czyni regulację prawną normującą sprawę rezerwatu powszechnie obowiązującym źródłem prawa miejscowego, które z chwilą wprowadzenia w życie, w znaczący sposób wpływa na określone skutki prawne, w tym o znaczeniu gospodarczym, w stosunku do wszystkich podmiotów, które znajdują się lub znajdą w zasięgu terytorialnym jego oddziaływania. Taki stan prawny sprawia, że funkcjonowanie rezerwatu, jako formy ochrony przyrody, wyłącznie w oparciu o przepisy ustawy o ochronie przyrody, wymusza przeprowadzenie nowelizacji aktu uznającego rezerwat, poprzez wydanie w jego sprawie przepisu wykonawczego, w formie powszechnie obowiązującego aktu prawa miejscowego;

2) dostosowania przebiegu granicy rezerwatu do obowiązującego podziału ewidencyjnego. Punktem wyjściowym przy określaniu granicy rezerwatu był akt prawny uznający tę formę ochrony, zgodnie z którym za rezerwat uznano obszar wysp, piaszczyste łąchy oraz wody rzeki Wisły, położony w gminach Wyszogród, Mała Wieś i Ilów w województwie płockim, oznaczony w ewidencji gruntów wsi Rakowo jako działka nr 312 (część), Podgórze jako

działka nr 277, Podgórze-Parcele jako działka nr 258, Kępa Karolińska jako działka nr 58 (część), Łęg - Suchodół jako działki nr: 212, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, Pieczyńska Hłowskie jako działki nr: 1 (część), 2, 99, 100, 10. Przeprowadzona na potrzeby niniejszego zarządzenia analiza wykazała, że aktualnie obowiązująca klasyfikacja gruntów odbiega od klasyfikacji obowiązującej na dzień uznania rezerwatu. Przed przystąpieniem do wykreślenia granic rezerwatu i jego otuliny pozyskano niezbędne dane ewidencyjne z rejestru gruntów oraz dane wektorowe działek ewidencyjnych. Na podstawie posiadanego materiału określono przebieg granicy działek ewidencyjnych zgodny ze stanem na dzień uznania rezerwatu. Następnie granice te odniesiono do granic działek ewidencyjnych wynikających z aktualnie obowiązującego podziału przestrzennego rezerwatu. Na tej podstawie określono współrzędne granicy rezerwatu w układzie państwowym, uwzględniając przy tym to, że przy odnowieniu operatu ewidencji gruntów przeprowadzono nową klasyfikację gruntów, która różni się od klasyfikacji obowiązującej w dniu uznania rezerwatu.

W oparciu o otrzymane dane utworzono aktualny rejestr gruntów znajdujących się w rezerwacie i jego otulinie.

Powierzchnia rezerwatu wykazana w akcie prawnym powołującym go do życia różni się od powierzchni wykazanej w niniejszym projekcie zarządzenia. Rozbieżność ta prawdopodobnie jest efektem nieprecyzyjnego określenia powierzchni poszczególnych działek wchodzących w skład rezerwatu. Tworząc rezerwat nie włączano do niego w wielu przypadkach całych działek ewidencyjnych, lecz ich części. Przepuszczalnie na etapie określania powierzchni poszczególnych działek nie oparto się na faktycznej powierzchni geodezyjnej, lecz na oszacowanej powierzchni geometrycznej.

Wykazane w niniejszym zarządzeniu granice rezerwatu, otuliny jak i ich powierzchnia zostały ustalone w ramach sporządzania projektu planu ochrony. Do granicy rezerwatu, jego otuliny oraz ich powierzchni nie zostały wniesione uwagi w trakcie udziału społeczeństwa, jaki został przeprowadzony podczas sporządzania projektu planu ochrony.

Otulina rezerwatu została wprowadzona w życie Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 2 listopada 1994 r. w sprawie uznania za rezerwaty przyrody (M.P. poz. 496). Niniejsze zarządzenie nie powołuje otuliny ani nie zmienia jej zasięgu terytorialnego. Doprecyzowuje jedynie jej przebieg poprzez zobrazowanie go na mapie i podanie współrzędnych punktów załamania granicy.

3) ustalenia rodzaju, typu i podtypu rezerwatu przyrody zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 marca 2005 roku w sprawie rodzaju, typów i podtypów rezerwatów (Dz. U. poz. 533).

Projekt zarządzenia został uzgodniony przez Wojewodę Mazowieckiego.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

1. Cel wprowadzenia zarządzenia.

Celem wprowadzenia zarządzenia jest wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt zarządzenia, w związku z zakazami, jakie zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody obowiązują w stosunku do rezerwatu przyrody, będzie oddziaływał:

- 1) na Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie;
- 2) jako powszechnie obowiązujący akt prawa miejscowego na wszystkie podmioty, które znajdują się lub znajdują w zasięgu terytorialnym objętym jego regulacją.

3. Konsultacje.

Projekt zarządzenia, jako akt prawa miejscowego, podlega, na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, uzgodnieniu z Wojewodą Mazowieckim.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie przedmiotowego zarządzenia nie pociągnie za sobą żadnych dodatkowych skutków finansowych zarówno dla budżetu państwa jak i dla jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Zapisy w projekcie zarządzenia nie będą miały wpływu na rynek pracy.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana regulacja nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

8. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Regulacja objęta przedmiotowym zarządzeniem jest objęta prawem UE. Zarządzenie swym zakresem obejmuje: teren objęty ochroną w ramach sieci Natura 2000 specjalne obszary ochrony siedlisk (SOO) na podstawie Dyrektywy Unii Europejskiej 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej flory i fauny

Kampinoska Dolina Wisły PLH 140029 oraz dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków, w ramach Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000, jako specjalny obszar ochrony ptaków Dolina Środkowej Wisły PLB 1400004. Projekt zarządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.